

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobce: **JUDr. V. Š., Ph.D.**
zastoupený Mgr. Filipem Němcem, advokátem,
se sídlem Opletalova 1535/4, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, IČ 70889546,
odbor dopravy a silničního hospodářství,
Pivovarské náměstí 1245/2, 500 03 Hradec Králové

o přezkum rozhodnutí ze dne 10. 2. 2025, č. j. KUKHK-832/DS/2025-6 RK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a rozhodnutí správního orgánu

1. Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Hradci Králové dne 23. 3. 2025 domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové (dále jen "správní orgán prvního stupně") ze dne 14. 11. 2024, č. j. MMHK/11463/2024/OP/Hej.

2. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným tím, že dne 29. 8. 2024 v 15:23 hod, řídil na dálnici D11 v km 79, v levém jízdním pruhu, ve směru jízdy na Hradec Králové, osobní motorové vozidlo značky BMW M850i xDrive, registrační značky X, kdy, se při účasti na provozu na pozemních komunikacích neřídil svislou dopravní značkou "B 20a - Nejvyšší dovolená rychlost" umístěnou před nadjezdem v km 79 uvedené dálnice, kterou byla nejvyšší dovolená rychlost v daném úseku snížena na 100 km/h. Měřicím zařízením RAMER10 C, výr. č. 17/0344 umístěným za uvedeným nadjezdem byla vozidlu naměřena na odjezdu od měřicího zařízení (dosah radaru nastaven na 60 m) hlídkou Policie ČR, Dálničního oddělení Pravy rychlost 161 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši $\pm 3\%$ tedy byla vozidlu jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 156 km/h. Řidič tak překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o 56 km/h. Řidiči nebyl na místě hlídkou Policie ČR zadržen řidičský průkaz. Uvedeným jednáním žalobce porušil § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), a spáchal z nedbalosti přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 téhož zákona. Za to mu byl uložen správní trest pokuty ve výši 7 000 Kč a správní trest zákazu činnosti řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců, současně mu byla uložena povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 2 500 Kč.

II. Žaloba

3. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí z důvodu jeho nezákonnosti a vad řízení. Navrhl jeho zrušení a zároveň, aby mu byla přiznána náhrada nákladů řízení.
4. Žalobce namítl, že žalovaný nesprávně vyložil právní normy, dospěl k chybným skutkovým zjištěním, neprovedl navržené důkazy a rozhodnutí dostatečně neodůvodnil.
5. Žalovaný se dopustil procesních pochybení. Ta žalobce spatřuje v tom, že žalovaný vydal rozhodnutí ve věci samé, aniž by vyčkal na rozhodnutí o namítnuté podjatosti oprávněné úřední osoby. O námitce podjatosti bylo rozhodnuto usnesením ze dne 15. 11. 2024, č. j. MMHK/718668/2024/OP/Uhl, které bylo zástupci žalobce odesláno dne 18. 11. 2024 bezprostředně před odesláním meritorního rozhodnutí. V textu prvostupňového rozhodnutí je na straně 12 uvedeno, že o výsledku řízení o námitce podjatosti bude žalobce vyrozuměn, z čehož žalobce dovozuje, že meritorní rozhodnutí bylo sepsáno, aniž by oprávněná úřední osoba vyčkala na výsledek řízení o námitce podjatosti. Žalobce současně upozorňuje na datum vypravení meritorního rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Bylo vypraveno 18. 11. 2024, proto se s ním oprávněná úřední osoba nemohla seznámit dříve. K prokázání uvedeného žalobce navrhl výslech oprávněné úřední osoby, L. H., dále Mgr. P. U., který rozhodl o námitce podjatosti, a jejich nadřízeného, který by se vyslovil k organizaci práce dotyčných ve dnech 15. 11. 2024 a 18. 11. 2024. Dále navrhl, aby soud provedl k důkazu listiny, které prokazují organizaci jejich pracovní činnosti, např. knihu docházky a úřední záznamy. Vytkl, že v době před rozhodnutím o námitce podjatosti správní orgán prvního stupně realizoval i jiný než neodkladný úkon, neboť dne 14. 11. 2024 proběhlo seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí.
6. Jako další procesní vadu před správním orgánem prvního stupně žalobce označil porušení práva nahlížet do spisu. Správní orgán prvního stupně neumožnil žalobci do spisu nahlédnout distančně a ani včas prezenčně.

7. Materiální vady rozhodnutí žalobce spatřuje v tom, že v inkriminovaný den byla teplota ve stínu přesahující 31 °C, na slunci až 50 °C, což mohlo zapříčinit odchylky v měření. Žalobce upozornil na nevhodnou vzdálenost měření, která byla pouhých 60 metrů, přičemž dle návodu k obsluze má být měření na takto krátkou vzdálenost využito v případě mimořádně špatných meteorologických podmínek. Měření neproběhlo tak, jak jej popisuje správní orgán prvního stupně. Vozidlo policejní hlídky se nenacházelo v odstavném pruhu dálnice, ale u čerpací stanice, což samo o sobě zpochybňuje zachování předepsaného úhlu měření a vzdálenosti. Naměřená rychlost nesouhlasí, žalobce jel maximálně 133 km/h, což je rychlost, na kterou nastavil tempomat. Žalobce se taktéž domnívá, že dopravní značka „B 20a – nejvyšší dovolená rychlost“ v předmětném úseku dálnice nebyla buď umístěna vůbec, nebo nebyla umístěna v souladu s vyhláškou ministerstva dopravy č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích. V oznámení o přestupku chyběl údaj o existenci a umístění dopravní značky a stejně tak o provozovateli měřicího zařízení. Hypoteticky by se mohlo jednat o případ záměrného zkreslení výsledků měření v důsledku zájmu třetí osoby, pokud má tato třetí osoba jako vlastník měřicího zařízení podíl na vybraných pokutách. Žalobce se domnívá, že měřicí zařízení nemuselo být servisováno v souladu s technickými standardy a normami, případně mohlo být mechanicky poškozeno. Policejní hlídka nebyla proškolená k obsluze daného měřicího zařízení a před zahájením měření nebyla provedena jeho provozní kontrola.
8. Žalobce namítl, že správní orgán prvního stupně neprovedl jím navržený důkaz návodem k obsluze měřicího zařízení a ani řádným způsobem jeho neprovedení neodůvodnil. Není přijatelné, aby byl důkazní návrh odmítnut pouze z důvodu jeho obsáhlosti. Stejně tak nebyl proveden jeho účastnický výsledek.
9. Napadené rozhodnutí obsahuje rozpory v odůvodnění. Na straně 2 je uvedeno, že žalobce měl jet 156 km/h, zatímco na straně 6 je stanovena rychlost 104 km/h.

III. Vyjádření žalovaného

10. V písemném vyjádření k žalobě se žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Zrekapituloval předcházející průběh správního řízení, a zejména uvedl, že platnost měření byla doložena ověřovacím listem č. 130/24 silničním radarového rychloměru RAMER 10C, výrobní číslo 17/0344 s platností ověření do 30. 5. 2025, fotodokumentací a osvědčením o proškolení policisty, který měření provedl.
11. Přestupek žalobce byl náležitě zjištěn a zadokumentován. Snímek z radarového měřiče RAMER 10C byl ověřen pomocí šablony, na základě čehož lze jednoznačně stanovit, že měření rychlosti bylo provedeno v souladu s návodem k obsluze. Měřené vozidlo se pohybovalo ve vymezených polích „Začátek prostoru“ a „Konec prostoru“ ohraničených kolmicemi vztyčenými protnutím šikmých linek prodloužením vybraného svazku. Jinými slovy je zřejmé, že se měřené vozidlo po dobu měření nacházelo v radarovém svazku. Ze snímku je dále zjevné, že se v radarovém svazku nenachází žádný předmět nebo překážka, která by mohla způsobit reflexi a měla tak možný vliv na měření. V přestupkovém řízení bylo prokázáno, že měření vozidla žalobce bylo řádně provedeno, a že byla naměřena rychlost 161 km/h. Taktéž bylo prokázáno, že měření provedl proškolený policista

kalibrovaným přístrojem. Výstup z radarového měřicího zařízení byl proto tzv. privilegovaným důkazem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2008, č. j. 7 As 39/2007 – 66). Výsledek měření rychlosti nebyl zpochybněn. Nebylo proto třeba provádět důkaz návodem k obsluze měřicího zařízení či výsledkem zasahujících policistů. Měření rychlosti bylo náležitě zadokumentováno a ověřeno, čímž bylo vyloučeno jakékoliv ovlivnění měření rychlosti např. vysokou teplotou vzduchu.

12. Žalovaný dále zdůraznil, že dne 24. 9. 2024 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení a předvolání k ústnímu jednání na den 7. 10. 2024, přičemž až dne 7. 10. 2024 byla správnímu orgánu prvního stupně doručena omluva z jednání, ovšem bez uvedení důvodu. Správní orgán opětovně předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 30. 10. 2024, přičemž toto předvolání bylo doručeno do datové schránky zmocněnce dne 18. 10. 2024. Omluva z tohoto ústního jednání byla správnímu orgánu doručena 29. 10. 2024 v 23:01 hodin současně s žádostí o distanční nahlížení do spisu a stanovení jiného termínu jednání.
13. Námitka podjatosti oprávněné úřední osoby byla vznesena až 12. 11. 2024. O této bylo rozhodnuto 15. 11. 2024, a to tak, že oprávněná úřední osoba není vyloučena z projednávání věci. Rozhodnutí ve věci samé bylo vypraveno 18. 11. 2024. Námitka podjatosti úřední osoby byla tedy řádně vypořádána usnesením Magistrátu města Hradec Králové ze dne 15. 11. 2024, č. j. MMHK/718668/2024/OP/Uhl.
14. Správní orgán prvního stupně se také dostatečně vypořádal s omluvou žalobce i jeho zástupce z nařízených ústních jednání a žádostí žalobce o distanční nahlížení do spisu.

IV. Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního soudního řádu správního (s. ř. s.). Vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Ve věci rozhodoval bez nařízení jednání postupem předvídaným v § 51 s. ř. s.
16. Žaloba není důvodná.
17. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že správní orgán prvního stupně obdržel oznámení přestupku od Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, odboru služby dopravní policie, dálničního oddělení Pravy (dále jen “dálniční oddělení Pravy”), ze dne 29. 8. 2024, č. j. KRPH-85548/PŘ-2024-050040, obsahující fotodokumentaci překročení nejvyšší dovolené rychlosti naměřené silničním radarovým měřičem Ramer 10C.
18. Spolehlivost rychloměru byla ověřena ověřovacím listem č. 130/24, ze dne 31. 5. 2024. Z osvědčení vystaveného dne 10. 1. 2018 policistovi P. K., č. služebního průkazu X, soud zjistil, že policista absolvoval odbornou přípravu školitelů pro obsluhu a údržbu silničního rychloměru typu RAMER10 C, software ARCHIV, záznamového zařízení R-CAM

a doplňkovou výbavu pro “Policejní speciály s měřicí a dokumentační technikou”. Z úředního záznamu dálničního oddělení Pravy, ze dne 29. 8. 2024 vyplynulo, že dne 29. 8. 2024 prováděla hlídka dohled nad dodržováním bezpečnosti v silničním provozu na dálnici D11, a v 15:23 hodin změřila předmětné vozidlo, jehož řidič překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 56 km/hod. Vozidlo bylo zastaveno a řidič byl vyzván k prokázání totožnosti, následně byla provedena lustrace osoby řidiče, lustrace registrační značky vozidla a dechová zkouška. Vzhledem k právní kvalifikaci přestupku hlídka na místě řidiče poučila.

19. Správní orgán prvního stupně dne 18. 9. 2024 zaslal žalobci oznámení o zahájení přestupkového řízení a předvolání k ústnímu jednání na 7. 10. 2024 v 9:30 hodin, což bylo žalobci doručeno do datové schránky 24. 9. 2024. Dne 7. 10. 2024 v 9:24 hodin se žalobce z ústního jednání e-mailem omluvil, na což správní orgán prvního stupně reagoval poučením, že takový úkon v elektronické podobě musí být opatřen zaručeným elektronickým podpisem, jinak se na něj hledí, jako by nebyl učiněn. Žalobce na poučení již nikterak nereagoval. Jednání se proto konalo v jeho nepřítomnosti. Dne 16. 10. 2024 byla správnímu orgánu prvního stupně doručena plná moc zástupce žalobce. Správní orgán prvního stupně žalobce opětovně předvolal, a to na 30. 10. 2024. Předvolání bylo zástupci doručeno 18. 10. 2024. Dne 18. 10. 2024 požádal správní orgán prvního stupně dálniční oddělení Pravy o doplnění spisového materiálu o plánec předmětné pozemní komunikace s vyznačením místa, kde bylo umístěno předmětné dopravní značení a kde se při měření nacházela policejní hlídka. Žalobce prostřednictvím svého zástupce zaslal správnímu orgánu prvního stupně 29. 10. 2024 v 23:01 vyjádření k oznámení a předvolání, žádost o nahlížení do spisu distanční formou a žádost o stanovení jiného termínu jednání. Ústní jednání se 30. 10. 2024 konalo bez přítomnosti žalobce a jeho zástupce. Tentýž den bylo zástupci žalobce doručeno oznámení o ukončení dokazování a poučení o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Podáním doručeným správnímu orgánu 12. 11. 2024 vznesl žalobce námitku podjatosti oprávněné úřední osoby, o které bylo rozhodnuto 15. 11. 2024.
20. Ohledně námitek, že správní orgán prvního stupně nevyčkal rozhodnutí o podjatosti a v řízení činil další kroky, krajský soud konstatuje obecné pravidlo, že než bude podjatost úřední osoby posouzena, může tato osoba činit pouze úkony, které nesnesou odkladu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2015, č. j. 7 As 158/2014-30). Nicméně současně je nutné námitku podjatosti vyhodnotit obsahově. I ve správním řízení se uplatňuje zásada neposkytnutí ochrany zneužití práva či jednoznačně obstrukčnímu jednání, a proto ne každá námitka je způsobilá vyvolat postup podle § 14 odst. 3 správního řádu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 10. 2018, č. j. 6 As 75/2018-83). Krajský soud shledal důvody uvedené v námitce podjatosti (oprávněná úřední osoba neumožnila zástupci žalobce do spisu nahlédnout distančně a nevyzvala jej k doložení důvodu, proč oznámil svou neúčast na stanoveném ústním jednání bezprostředně před jeho konáním) jako irelevantní. Námitka neobsahovala žádné skutečnosti, které by poukazovaly na to, že oprávněná úřední osoba má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkovi řízení nebo jeho zástupci takový zájem na výsledku řízení, pro nějž by bylo možné pochybovat o její nepodjatosti. Neumožnění distančního nahlížení do spisu ani absence výzvy k doložení oprávněnosti omluvy z nařízeného jednání nejsou důvody podjatosti. Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 12. 6. 2019, č. j. 2 As 125/2018-46, navíc dovodil, že ani v případě, když o námitce podjatosti bylo rozhodnuto až po vypravení rozhodnutí ve věci samé, nedošlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které by mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci

samé, pokud o námitce podjatosti bylo rozhodnuto tak, že oprávněná úřední osoba nebyla vyloučena z vedení a rozhodování v řízení. V projednávané věci přitom o námitce podjatosti bylo rozhodnuto dříve, než oprávněná úřední osoba rozhodla ve věci samé. Učinění procesního úkonu, že byl žalobci stanoven termín 14. 11. 2024 pro seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí, tj. v době, kdy o námitce podjatosti ještě nebylo jeho nadřízeným rozhodnuto, není vadou řízení, která by způsobovala nezákonnost rozhodnutí. Proto krajský soud tuto námitku hodnotí jako nedůvodnou. Z uvedených důvodů zároveň krajský soud shledal nadbytečné provádět žalobcem navržené důkazy, které měly prokázat, že oprávněná úřední osoba vyhotovila text rozhodnutí ve věci samé dříve, než o její nepodjatosti bylo rozhodnuto.

21. Stejně tak hodnotí krajský soud jako nedůvodnou námitku žalobce, že bylo porušeno jeho právo nahlížet do spisu. Ze správního spisu krajský soud ověřil, že k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí byl stanoven termín 14. 11. 2024 v 9:30. Na tento termín se žalobce nedostavil a ani se neomluvil. Na umožnění nahlížení do spisu distanční formou není právní nárok. Žádný právní předpis nestanovuje povinnost správního orgánu zajistit účastníkům řízení vzdálený přístup ke spisové dokumentaci (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2020, č. j. 3 As 124/2018-61).
22. Namítanou nepřesnost měření způsobenou teplotou vzduchu, ani nevhodnou vzdáleností měření na 60 metrů žalobce zjištěný skutkový stav nikterak nezpochybnil. Jak sám žalobce uvedl, měření na vzdálenost 60 metrů není v rozporu s návodem k obsluze. Žalobce nezpochybnil, že nastavená vzdálenost pro měření byla v souladu s pravidly stanovenými v návodu k obsluze, pouze měl za to, že delší úsek by byl „vhodnější“. Proto taková tvrzení nejsou způsobilá zpochybnit správnost provedeného měření (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 12. 2017, č. j. 17 A 89/2016 – 65). Měřicí zařízení bylo řádně zkalibrováno, a to i pro měření v letních měsících. Co se tedy týče námitky nedodržení manuálu k měření, krajský soud nemá pochybnosti o tom, že poskytl-li certifikovaný a ověřený rychloměr jednoznačný výsledek měření rychlosti namísto chybového hlášení, došlo fakticky k bezvadnému změření rychlosti vozidla (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012-27, nebo ze dne 4. 12. 2013, č. j. 1 As 83/2013-60). Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 53/2017-42, potvrdil princip, že není-li u laserových nebo radarových rychloměrů dodržen návod k obsluze, pak rychlost vozidla není vůbec změřena.
23. Svá tvrzení, že se policejní hlídka nacházela na jiném než uvedeném místě, že na místě nebyla dopravní značka upravující nejvyšší dovolenou rychlost, případně nebyla umístěna v souladu s technickými normami, že bylo měřicí zařízení mechanicky poškozeno, špatně servisováno, či upraveno ke zkreslování výsledků, a že nebyla provedena provozní kontrola před měřením, žalobce ničím nepodložil. Jedná se o spekulace, které samy o sobě nejsou způsobilé zpochybnit zjištěný skutkový stav (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2015, č. j. 8 As 109/2014 – 70).
24. K otázce provedení navržených důkazů se Nejvyšší správní soud také již opakovaně vyjadřoval. Např. v rozsudku ze dne 13. 11. 2009 č. j. 5 As 29/2009-48, uvedl, že „*správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Pokud má tedy správní orgán za to, že byl dostatečně zjištěn skutkový stav, není povinností navržený důkaz provést. Nezáleží však zcela na libovůli správního orgánu, jakým způsobem s návrhy účastníků na provedení důkazů naloží, neboť správní orgán sice není povinen všechny důkazy navržené účastníky provést, pokud však některé z nich neprovede, musí*

v odůvodnění rozhodnutí zdůvodnit, proč se tak stalo.“ V rozsudku ze dne 28. 4. 2005, č. j. 5 Afs 147/2004-89, č. 618/2005 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud dále konstatoval, že „odmítnout provedení důkazu lze konečně pro jeho nadbytečnost, a to tehdy, byla-li již skutečnost, která má být dokazována, v dosavadním řízení bez důvodných pochybností postavena najisto“. Ve správním řízení pak hraje důležitou roli rovněž zásada hospodárnosti. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2010, č. j. 9 As 101/2010-101, současně platí, že „vedle náležitého zjištění skutkového stavu a z toho plynoucí jednoznačnou vazbu na zásadu tzv. materiální pravdy je však třeba ještě připomenout i vazbu na další zásadu správního řízení, a sice zásadu hospodárnosti a rychlosti řízení; (...) I proto je tedy nezbytné vždy důkladně zvážit, zda je provedení určitých důkazů skutečně nezbytné, což závisí na individuálních okolnostech každé věci a jejich posouzení správním orgánem, který dané řízení vede.“

25. Krajský soud zhodnotil, že žalovaný dostal výše uvedeným požadavkům a zdůvodnil, proč důkazní návrhy neprovedl. Žalovaný vysvětlil, že provedené důkazy byly dostatečné k objasnění skutkového stavu věci, odkázal se přitom zejména na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2008, č. j. 7 As 39/2007-66, ze dne 27. 9. 2016, č. j. 1 As 101/2016-77, a ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012-27, a zdůvodnil, že je v případě překročení nejvyšší dovolené rychlosti dostačující vycházet z oznámení o přestupku, záznamu o přestupku, který obsahuje fotografii vozu, údaje o daném měření a ověřovacího listu silničního rychloměru. V rámci správního řízení nevyšla najevo žádná pochybnost o správnosti provedeného měření předmětného vozidla a shromážděné důkazy vytvořily jasnou představu o průběhu celého skutkového děje a bez důvodné pochybnosti z nich vyplývá závěr o tom, že žalobce překročil maximální povolenou rychlost. Důkazní návrh založením manuálu k rychloměru do spisu správní orgány neprovedly z důvodu nadbytečnosti a procesní ekonomie. Neprovedení účastnického výsledku žalobce lze těžko přičítat k tíži správnímu orgánu prvního stupně, když se žalobce na žádné z nařízených ústních jednání nedostavil.
26. Namítaný rozpor v odůvodnění napadeného rozhodnutí, kdy je na straně 6 chybně uvedena naměřená rychlost 104 km/h namísto 156 km/h soud v kontextu celého rozhodnutí vyhodnotil jako zjevnou chybu v psaní, tedy ryze formální vadu, která neměla vliv na zákonnost rozhodnutí žalovaného.
27. Krajský soud uzavírá, že neshledal nepřezkoumatelnost ani nezákonnost napadeného rozhodnutí a neshledal žádné takové vady v řízení před orgánem prvního stupně ani žalovaného, které by mohly mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Skutkový stav zjištěný správními orgány odpovídá obsahu správního spisu a správní orgány postupovaly v souladu se základními zásadami správního řízení. I uložené sankce považuje krajský soud za přiměřené.

V. Závěr a náklady řízení

28. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s., neboť neshledal ani vady, k nimž by byl povinen přihlížet z úřední povinnosti.
29. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a ze spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad rámec běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 24. července 2025

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně